

4. korizmena nedjelja A

*Bog ne gleda kao što gleda čovjek:
čovjek gleda na oči,
a Gospodin gleda što je u srcu. (1 Sam 16,7)*

Prvo čitanje

1. o Samuelu 16,1b.6-7.10-13a

U one dane: Reče Gospodin Samuelu: "Napuni uljem svoj rog i pođi na put! Ja te šaljem Betlehemcu Jišaju jer sam između njegovih sinova izabrao sebi kralja." Kad je Samuel došao k Jišaju i vidio sina mu Eliaba, reče u sebi: "Jamačno, evo pred Gospodinom stoji njegov pomazanik!" Ali Gospodin reče Samuelu: "Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visoki stas jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Gospodin gleda što je u srcu." Tako Jišaj dovede sedam svojih sinova pred Samuela, ali Samuel reče: "Gospodin nije izabrao nijednoga od ovih."

Potom zapita Jišaja: "Jesu li to svi tvoji sinovi?" A on odgovori: "Ostao je još najmlađi, on je na paši, za stadom." Tada Samuel reče Jišaju: "Pošalji po njega jer nećemo sjedati za stol dok on ne dođe." Jišaj posla po njega: bijaše on rumen, lijepih očiju i krasna stasa. I Gospodin reče Samuelu: "Ustani, pomaži ga: taj je!" Samuel uze rog s uljem i pomaza ga usred njegove braće i Duh Gospodnji obuze Davida od onoga dana.

Drugo čitanje

Efežanima 5,8-14

Braćo i sestre! Nekoć bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite – plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost i istina – i odlučite se za ono što je milo Gospodinu. A nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego ih dapače raskrinkavajte, jer što potajno čine, sramota je i govoriti. A sve što se raskrinka, pod svjetlošću postaje sjajno; što je pak sjajno, svjetlost je. Zato veli: "Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih i zasvijetljet će ti Krist."

U ono vrijeme: Isus prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. I reče mu: "Idi, operi se u kupalištu Siloamu!" – što znači "Poslanik". Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući.

Susjedi i oni koji su ga prije viđali kao prosjaka govorili su: "Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?" Jedni su govorili: "On je." Drugi opet: "Nije, nego mu je sličan." On je sam tvrdio: "Da, ja sam!"

Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. Farizeji ga počеше iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: "Stavio mi kal na oči i ja se oprah – i evo vidim." Nato neki između farizeja rekoše: "Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu." Drugi su pak govorili: "A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?" I nastade među njima podvojenost. Zatim ponovno upitaju slijepca: "A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!" On odgovori: "Prorok je!" Odgovore mu: "Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?" I izbaciše ga.

Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: "Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?" On odgovori: "A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?" Reče mu Isus: "Vidio si ga! To je onaj koji govori s tobom!" A on reče: "Vjerujem, Gospodine!" I baci se ničice preda nj.

Za razmišljanje

Na jednom mjestu Svetoga pisma čitamo, kako Isus slavi Oca, što je otajstva kraljevstva sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Time je jasno izrekao, kako je Božji poredak sasvim drugačiji i kako stvari kod njega prilično drugačije stoje. Jedan primjer zamjene mudrosti i ludosti nalazimo u današnjem evanđelju: Isus je došao na ovaj svijet, da slijepi vide, a oni koji vide postanu slijepi. (usp. Ivan 9,39). Ljudi, koji susreću Isusa, ili su za nj ili protiv njega. Mnogi, kao npr. farizeji, prave se mudrima, kao da sve razumiju. Oni nažalost ne primjećuju, kako su privezani na svoj suženi pogled, te mjere djela ovog božanskog poslanika tek skučenom mjerom svoje ljudske mudrosti. U stvarnosti su oni slijepci, jer se opiru svjetlu koje je došlo na svijet i nisu spremni pokloniti mu se. U svojoj sljepoći mogu tek ustanoviti: "... ali mi za ovog ne znamo ni odakle dolazi." (Ivan 9,29)

Ozdravljeni slijepac zna samo jedno: čovjek, koji mu je otvorio oči, može doći jedino od Boga. Njegovo mu ponizno držanje pomaže, usred protivljenja, s kojim je začas konfrontiran, sačuvati sigurnost vjere. Iz tog povjerenja slijepca prema svojem Spasitelju, može Isus ozdravljenog još jednom ozdraviti, tako da u čovjeku Isusu prepozna Sina Čovječjega i Gospodina, te istinu i stvarnost Božju.

Život kršćanina je kao dugačak put k svjetlu, koji započinje krštenjem. Bog je stvorio čovjeka da vidi, dao mu je oči tijela, svjetlo duha i snagu srca. Nažalost čovjek uči tek pomalo, iskoristiti te darove. Preko svjetla i sjena ovoga svijeta dospjet ćemo po uskrsnuću k potpunom svjetlu Božjeg kraljevstva, gdje će se naše svjetlo zauvijek sjediniti s Kristovim.

4. korizmena nedjelja A

Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Gospodin gleda što je u srcu. (1 Sam 16,7)

Prvo čitanje

1. o Samuelu 16,1b.6-7.10-13a

U one dane: Reče Gospodin Samuelu: "Napuni uljem svoj rog i pođi na put! Ja te šaljem Betlehemcu Jišaju jer sam između njegovih sinova izabrao sebi kralja."

Kad je Samuel došao k Jišaju i vidio sina mu Eliaba, reče u sebi: "Jamačno, evo pred Gospodinom stoji njegov pomazanik!" Ali Gospodin reče Samuelu: "Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visoki stas jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Gospodin gleda što je u srcu." Tako Jišaj dovede sedam svojih sinova pred Samuela, ali Samuel reče: "Gospodin nije izabrao nijednoga od ovih."

Potom zapita Jišaja: "Jesu li to svi tvoji sinovi?" A on odgovori: "Ostao je još najmlađi, on je na paši, za stadom." Tada Samuel reče Jišaju: "Pošalji po njega jer nećemo sjedati za stol dok on ne dođe." Jišaj posla po njega: bijaše on rumen, lijepih očiju i krasna stasa. I Gospodin reče Samuelu: "Ustani, pomaži ga: taj je!" Samuel uze rog s uljem i pomaza ga usred njegove braće i Duh Gospodnji obuze Davida od onoga dana.

Drugo čitanje

Efežanima 5,8-14

Braćo i sestre! Nekoć bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite – plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost i istina – i odlučite se za ono što je milo Gospodinu. A nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego ih dapače raskrinkavajte, jer što potajno čine, sramota je i govoriti. A sve što se raskrinka, pod svjetlošću postaje sjajno; što je pak sjajno, svjetlost je. Zato veli: "Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih i zasvijetljet će ti Krist."

Evandjelje

Ivan 9,1-41

U ono vrijeme: Isus prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Zapitaše ga njegovi učenici: "Učitelju, tko li sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?" Odgovori Isus: "Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja."

"Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi. Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta."

To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. I reče mu: "Idi, operi se u kupalištu Siloamu!" – što znači "Poslanik". Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući.

Susjedi i oni koji su ga prije vidjeli kao prosjaka govorili su: "Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?" Jedni su govorili: "On je." Drugi opet: "Nije, nego mu je sličan." On je sam tvrdio: "Da, ja sam!" Nato ga upitaše: "Kako su ti se otvorile oči?" On odgovori: "Čovjek koji se zove Isus načini kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se.' Oдох dakle, oprah se i progledah." Rekoše mu: "Gdje je on?" Odgovori: "Ne znam."

Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. Farizeji ga počеше iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: "Stavio mi kal na oči i ja se oprah – i evo vidim." Nato neki između farizeja rekoše: "Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu." Drugi su pak govorili: "A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?" I nastade među njima podvojenost. Zatim ponovno upitaju slijepca: "A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!" On odgovori: "Prorok je!" Židovi ipak nisu vjerovali da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je progledao i upitaše ih: "Je li ovo vaš sin za koga tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?" Njegovi roditelji odvrata: "Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio. A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govori!" Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki koji njega prizna Kristom. Zbog toga rekoše njegovi roditelji: "Punoljetan je, njega pitajte!"

Pozvaše stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: "Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik!" Nato im on odgovori: "Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim." Rekoše mu opet: "Što ti učini? Kako ti otvori oči?" Odgovori im: "Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim učenicima?"

Nato ga oni izgrdiše i rekoše: "Ti si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi. Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo ni odakle je." Odgovori im čovjek: "Pa to i jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči. Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko bogobožazan i vrši li njegovu volju, toga uslišava. Odvijek se nije čulo da bi tko otvorio oči slijepcu od rođenja. Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa". Odgovore mu: "Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?" I izbaciše ga.

Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: "Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?" On odgovori: "A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?" Reče mu Isus: "Vidio si ga! To je onaj koji govori s tobom!" A on reče: "Vjerujem, Gospodine!" I baci se ničice preda nj. Tada Isus reče: "Radi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide, a koji vide, da oslijepi!" Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: "Zar smo i mi slijepi?" Isus im odgovori: "Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje."

Za razmišljanje

Na jednom mjestu Svetoga pisma čitamo, kako Isus slavi Oca, što je otajstva kraljevstva sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Time je jasno izrekao, kako je Božji poredak sasvim drugačiji i kako stvari kod njega prilično drugačije stoje. Jedan primjer zamjene mudrosti i ludosti nalazimo u današnjem evanđelju: Isus je došao na ovaj svijet, da slijepi vide, a oni koji vide postanu slijepi. (usp. Ivan 9,39).

Ljudi, koji susreću Isusa, ili su za nj ili protiv njega. Mnogi, kao npr. farizeji, prave se mudrima, kao da sve razumiju. Oni nažalost ne primjećuju, kako su privezani na svoj suženi pogled, te mjere djela ovog božanskog poslanika tek skučenom mjerom svoje ljudske mudrosti. U stvarnosti su oni slijepci, jer se opiru svjetlu koje je došlo na svijet i nisu spremni pokloniti mu se. U svojoj sljepoći mogu tek ustanoviti: "... ali mi za ovog ne znamo ni odakle dolazi." (Ivan 9,29)

Ozdravljeni slijepac zna samo jedno: čovjek, koji mu je otvorio oči, može doći jedino od Boga. Njegovo mu ponizno držanje pomaže, usred protivljenja, s kojim je začas konfrontiran, sačuvati sigurnost vjere. Iz tog povjerenja slijepca prema svojem Spasitelju, može Isus ozdravljenog još jednom ozdraviti, tako da u čovjeku Isusu prepozna Sina Čovječjega i Gospodina, te istinu i stvarnost Božju.

Život kršćanina je kao dugačak put k svjetlu, koji započinje krštenjem. Bog je stvorio čovjeka da vidi, dao mu je oči tijela, svjetlo duha i snagu srca. Nažalost čovjek uči tek pomalo, iskoristiti te darove. Preko svjetla i sjena ovoga svijeta dospjet ćemo po uskrsnuću k potpunom svjetlu Božjeg kraljevstva, gdje će se naše svjetlo zauvijek sjediniti s Kristovim.